

Forfatter: Jacobsen, Jørgen-Frantz

Titel: Udrag fra Barbara

Citation: Jacobsen, Jørgen-Frantz: "Barbara", i Jacobsen, Jørgen-Frantz: *Barbara*, Gyldendal, 1939, s. 35. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacobjf_01-shoot-idm140365628248544/facsimile.pdf (tilgået 17. januar 2022)

Anvendt udgave: Barbara

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

nød og hun saa op, næsten komisk usikker i Blikket. Hun rødmede.

— Ja, ja, slattede omsider den gamle, pæn er De, som jeg havde ventet. Jesus velsigne Dem! Verden, Verden . . .

Barbaras Ærinde var kun at spørge Landfogeden, om der var kommet Breve til Moderen med „Fortuna“. Hun havde forgæves søgt ham i Fogedstuen. Der sagde de, at han var ude i Haven. Hun fik Suzanne med sig. Nu, Gudskelov, fandt de endelig Landfogeden paa Reyn. Men, øh, nej, der var ingen Breve til Mme. Sulling, sagde Fogeden. Ja, saa var der ikke andet, og de to Kvinder gik igen.

Sørenskriveren hilste Barbara Farvel i en vis spydig Tone, som de begge efterhaanden var blevet enige om at betragte som en Form for Kæleri. Hun svarede med et Blik, der kunde tydes saaledes: Ja, du er den eneste, der forstaar mig tilbunds, og du gouterer mig! Han nød det en Smule. Men hvem kunde vide? Maaske takkede hun ogsaa Handelsforvalteren for hans Galanteri med en eller anden Mine, der *udadvante hana* til den eneste eller den egentlige.

Jo, Barbara — hun havde nok søde Hemmeligheder med alle — større eller mindre Hemmeligheder.

— Hvor er hun yndig, sagde Ellen Katrine. Det kan jo godt være, at I har Ret i, hvad I siger, men er I nu ogsaa saa sikre paa, at Hr. Niels har været en Mand for hende?

Nej, sagde Sørenskriveren med et lille Smil: men — hvem er det?

Han strøg sig tænksomt over Hagen, som han havde for Skik. Der var blevet et sandt Rend ind i Studereværelset. Lagmanden havde været der igen og gik sindig rundt i stor og stille Selvfornøjelse. Det skumrede og regnede udenfor. Mændene blev enige om, at de vilde gaa ned i Handelen og se paa Varer. Det tegnede til en fugtig, en meget fugtig Aften. Armgards Pinde strikkede igen vredt paa Mønstret, der havde vakt Barbaras spændte Forvæbning en flygtig Stund.

Det var Hr. Pouls første Dag i Thorshavn.